

17 Ιουνίου 2014

«Η Αγιότητα είναι κατορθωτή σήμερα;»

[Γενικά](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γενικά](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΑΘΩΝΙΚΑ ΑΝΘΗ 14

Μοναχοῦ Μωυσέως Ἀγιορείτου

Ἡ ἀγιότητα εἶναι κατορθωτή σήμερα;

ΤΗΝΟΣ

Απόσπασμα από το βιβλίο του εκδημήσαντος πολυγραφοτάτου και φιλαγίου μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου «Η Αγιότητα είναι είναι κατορθωτή σήμερα;»

Στην εποχή μας, που εύκολα την κατηγορούμε, έχουμε ένα πλήθος αγίων, ανδρών και γυναικών, απ' όλο τον Ορθόδοξο κόσμο, σε όλο τον εικοστό αιώνα, που αποτελούν φωτεινά παραδείγματα, είναι ο επεκτεινόμενος ανά τους αιώνες Χριστός, κατά τον όσιο Γέροντα Ιουστίνο Πόποβιτς. Μας διαβεβαίωσαν ότι το ευαγγέλιο είναι πραγματοποιήσιμο και εφαρμόσιμο και στην εποχή μας. Αυτοί οι νέοι άγιοι εμπνέουν, παρακινούν, παραδειγματίζουν, προκαλούν και πρεσβεύουν:

Παρθένιος της μονής Κουδουμά († 1905)

και ο αδελφός του Ευμένιος (+ 1920),

Μεθοδία της Κιμώλου († 1908),

Ιωάννης της Κρονστάνδης († 1908),

Νικόλαος φωτιστής της Ιαπωνίας († 1912),

Ευδόκιμος Ιβηρίτης († 1913),

Μάξιμος Πολωνίας (1914),

Αριστοκλής Αθωνίτης († 1918),

Νεκτάριος Πενταπόλεως ο Θαυματουργός († 1920),

Ιερομάρτυρες τήλων Ευθύμιος († 1921),

Σμύρνης Χρυσόστομος († 1922),

Κυδωνιών Γρηγόριος († 1922),

Μοσχονησίων Αμβρόσιος († 1922),

Γαβριήλ και Αρκάδιος Ιβηρίτες († 1923),

Αρσένιος Καππαδόκης († 1924),

Νεκτάριος Όπτινα († 1928),

Νικόλαος Πλανάς των Αθηνών († 1932),

Αλέξιος Ρώσος († 1934),

Σιλουανός Αθωνίτης († 1938),

Ιερομάρτυρες Πολωνοί Ιγνάτιος († 1942),

Πάυλος († 1943),

Σέργιος († 1943),

Πέτρος († 1944),

Λέων († 1944),

Νικόλαος († 1944),

Βασίλειος († 1945),

Σάββας της Καλύμνου († 1948),

Νικόλαος Ζίτσης και Αχρίδος († 1956),

Γεώργιος Καρσλίδης († 1959),

Άνθιμος της Χίου († 1960),

Λουκάς Κριμαίας († 1961),

Κούξα Οδησσού († 1964),

Ιωάννης Μαξίμοβιτς († 1966),

Φιλούμενος Ιεροσολύμων († 1979)

κι ένα μεγάλο πλήθος νεομαρτύρων στη Ρωσία, Αλβανία, Σερβία, Ρουμανία, Βουλγαρία και Τουρκία.

. Τον εικοστό αιώνα έχουμε και μία μεγάλη, μακρά και σπουδαία σειρά λίαν εναρέτων Γερόντων και Γεροντισσών. Μόνο στο Άγιον Όρος τον αιώνα αυτό έχουμε 450 Γέροντες, για τους οποίους ετοιμάζουμε από καιρό μία συγκεντρωτική εργασία. Τέτοιες μορφές υπήρξαν σε όλη την Ελλάδα και όλο τον ορθόδοξο κόσμο. Εμείς θ' αναφερθούμε στη συνέχεια δι' ολίγων σε μία ιερή μορφή, την οποία από ετών βιογραφήσαμε, τον Γέροντα Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη († 1957).

. Ο Σιμωνοπετρίτης ηγούμενος Ιερώνυμος συνήθιζε να κοιμάται στο σκαμνί η στην καρέκλα και για λίγο. «Στον μοναχό είναι αρκετό και τ' ότι βρίσκεται κάτω από σκεπή», έλεγε. Περισσότερο πετρέλαιο είχε κάψει στη λάμπα του για τις αναγνώσεις και μελέτες του, παρά νερό είχε πιεί σε όλη του τη ζωή, έλεγαν. Όταν οι αδελφοί του τον κατηγορούσαν για καταχραστή, ενώ γνώριζε καλά τους καταχραστές, η ανεξικακία του δεν του επέτρεψε να τους μαρτυρήσει και απλά στους ανακρίνοντες είπε: Μήπως ο άγιος Σίμων γνωρίζει... Μήπως εκείνος χρειάσθηκε τα χρήματα και τα πήρε... Υπέμεινε αδιαμαρτύρητα εξορία. Έκανε βουρδουνάρης στη μονή Κουτλουμουσίου. Έμεινε για λίγο σε μια καρβουναποθήκη στα Καυσοκαλύβια. Διήλθε από το μετόχι του Αγίου Χαραλάμπους στη Θεσσαλονίκη και κατέληξε στο μετόχι της Αναλήψεως των Αθηνών. Δεν έπαυσε ποτέ να προσεύχεται θερμά για τους κατηγορούς του και τους συκοφάντες του. Τέλος των συνεχών αγώνων της αποδείξεως της αγάπης του στον Θεό, ουράνια χαρίσματα: Διάκριση, διόραση, προόραση. Αξιώθηκε να λειτουργεί με αγγέλους. Να μη πατά στη γη, όταν λειτουργούσε. Τα πνευματικά του τέκνα μιλούν με ιερή συγκίνηση για θαύματα της πύρινης προσευχής του. Ο θάνατος τον βρήκε προσευχόμενο κι ευχαριστώντας τον Θεό για το μεγάλο δώρο των πυκνών ασθενειών του.

. Για όσους αγαπούν τους αριθμούς, δίνουμε μερικούς: 17 ετών έρχεται από το Ρεϊζ-Δερέ Μ. Ασίας στην ουρανογείτονα Σιμωνόπετρα. Μετά 4 1/2 ετών δοκιμή κείρεται μεγαλόσχημος μοναχός από τον σπουδαίο Αλατσατιανό ηγούμενο Νεόφυτο. Επί 43 έτη δεν κοιμήθηκε σε κρεβάτι. 69 έτη φορούσε το τίμιο του μοναχού ένδυμα, χρησιμοποιώντας το πάντοτε ως υπηρετική ποδιά των αδελφών του. Το μοναχικό ράσο φόρεσε σε περισσότερες από 300 αφιερωμένες ψυχές. Τα πνευματικά του τέκνα αριθμούνται σε αρκετές δεκάδες εκατοντάδες. Οι παραμυθητικές επιστολές του υπολογίζονται σε 10.000 περίπου. Μνημόνευε καθημερινά στην προσκομιδή περί τα 2.500 ονόματα ζώντων και κεκοιμημένων. Στο συρτάρι του βρήκαν μετά την οσιακή κοίμησή του, 7 δραχμές, που δεν θάχε

προλάβει να προσφέρει στους φίλους του φτωχούς, στις πόρτες των οποίων τις νύχτες κρυφά άφηνε την ελεημοσύνη του. Εκοιμήθη σε ηλικία 86 ετών. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 7.1.1957. Χιλιάδες κόσμος βρέθηκε στην κηδεία του διηγούμενος μετά δακρύων πολλά θαυμαστά γεγονότα του βίου του. Ετάφη πίσω από το άγιο βήμα του ιερού της Αναλήψεως, μετοχίου της αθωνικής μονής Σίμωνος Πέτρας, στον Βύρωνα Αθηνών. Υπήρξε οικονόμος του μετοχίου από το 1931. Ωφέλησε χιλιάδες ψυχές. Με αυτή την υπέροχη «αριθμητική» πως να μην ευωδιάσουν τα χρυσαφένια οστά του, στην ανακομιδή του 1965, όπου παιδί κι εμείς παρακολουθούσαμε με συγκίνηση τα γενόμενα, μη γνωρίζοντας τότε ότι μετά δύο δεκαετίες θα μονάζαμε στη μονή του και θα καθιστάμεθα βιογράφος του. Η μακαριστή μητέρα μου τον είχε πνευματικό.

(σειρά «Αθωνικά Άνθη-14) σελ. 38-41, εκδ. «ΤΗΝΟΣ», Αθήναι 2010

ΠΗΓΗ.ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com